

5 GRÆNSER, DU SKAL OVERSKRIDE, FØR DU DØR

Til Tros egen selvudviklingsguide til dig. Vi garanterer, at du bliver et andet (måske bedre?) menneske ved at overskride følgende fem grænser. God eventyrløst!

AF THOMAS FROVIN, THOMAS.FROVIN@GMAIL.COM

Grænsen til Mozambique. Eller måske, hvis du er helt vild, Bhutan. Der er nu noget over at bevæge sig ind over grænsen til et andet land, ikke mindst til fods i de gode Goretex-støvler, som farmor forærede dig til jul. Godt nok fandtes de grænser ikke, da Gud opfandt jorden, men at bevæge sig hen et sted, hvor man ikke umiddelbart deler sprog/kultur/historie med FOLK, kan blive en vældig sund Babels-tårn-oplevelse. Det er godt at finde ud af, hvor meget man ikke ved, også selvom man både er HTX-student og har en BA i innovation. PS: Prøv også at spise noget af den mad, de sætter pris på derude i den støvede, spraglede virkelighed, hvor der lugter sjovt af krydderier og fremmed sved (og lidt af tis og fordærvede meloner). Og undr dig (ja! i bydeform).

Grænsen mellem ja og nej. Pyt med professor Brinkmans indtørrede nej-hat - sig ja til noget, du umiddelbart ikke har lyst til - for din egen skyld. Om det drejer sig om bungee-jumping, kollegiemission, en smagsprøve på surstrømming eller en rask ferie til Kreta med svigermor. Så prøv det: Sig ja. PS: Hvis du siger ja & tak er du ikke blot en stræber, men en stræber med et nyt og skinnende 12-tal i faget "tilværelsen".

Grænsen til dit eget hjerte. Derinde gemmer du det vigtige, det dyrebare, men også det grimme. Man kan blive som en fremmed for sig selv, hvis man nu har oplevet meget grimt såsom dødsfald, sygdom og hestebremser. Man kan bolte sit hjerte til for sig selv i tro på, at det var bedre, hvis man blev sit eget hjertes ukendte. Man kan modellere og lade som om og tage noget andet tøj på, men hjertet følger med. Så gå ind i dit hjerte, inviter Jesus til at bo og være der og bære det, der er ubærligt, og lad ham så vogte det, hjertet. For derfra udgår livet, og det er i virkeligheden alt, du har.

Grænsen mellem dag og nat. Tag en døgner. Sæt dig i en havestol og betragt solen, månen, lyt til fuglene, også når de bliver tavse, mærk luften blive tung af dug, spyt lidt i en whiskey, som giver dig varmen, simultant med at den smager af våd uldswear, og del oplevelsen med en ven, der ligesom dig rammes af den fortrolighedens blå farve, der kun bor i tusmørket. Bonuspoint hvis du gør det i november.

Grænsen mellem tvivl og tro. Ja, nu bliver det seriøst, og måske lige lovligt friskt nok, men der findes tidspunkter, hvor der ikke er så meget andet at gøre end at tage springet ud i rummet i tro på, at man bliver grebet af det Nogen, der er Gud. Der, hvor argumenterne med din nidkære teolog-ven er løbet tørre, og du sidder tilbage med en nagende tvivl: Måske findes Gud alligevel? Så hop ud & ind i troen. Måske du skal falde et stykke tid gennem luften før du finder ud af, at Gud var der hele tiden - med alt sit mægtige væsen, sin kærlighed og sit nærvær. PS: Hvis du tog det hop for ti år siden og nu tænker, at han snød dig - så hop blot igen. Det er godt nok mere besværligt at gøre med bagage, men øvelsen kan stadig være god.